

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 21. maj 2010

Sag 339/2009

(1. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Henrik Garlik Jensen, beskikket)

og

A

(advokat Søren Isaksen, beskikket)

mod

T

(advokat Henrik Garlik Jensen, beskikket)

og

TrygVesta Forsikring A/S

(advokat Jesper Ravn)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Århus, 3. afdeling, den 8. januar 2009 og af Vestre Landsrets 8. afdeling den 7. oktober 2009.

I pådømmelsen har deltaget ni dommere: Per Sørensen, Peter Blok, Børge Dahl, Poul Søgaard, Jytte Scharling, Poul Dahl Jensen, Henrik Waaben, Michael Rekling og Hanne Schmidt.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse, herunder at frakendelse af førerretten sker betinget.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og frakendelsestiden.

Forurettede, A, har gentaget sin påstand om betaling af 50.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

T og TrygVesta Forsikring A/S har heroverfor påstået stadfæstelse, subsidiært betaling af et mindre beløb end 50.000 kr.

Anbringender

T har anført, at årsagen til uheldet var, at hun faldt i søvn, og at hun ikke bevidst har sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Kørslen kan derfor ikke anses for at være sket på særlig hensynsløs måde, og der bør ske en væsentlig nedsættelse af straffen.

Vedrørende førerretten har hun anført, at denne alene bør frakendes betinget, da ulykken var forårsaget af overtrædelsen af færdselslovens § 54, stk. 2 (føreevnekriteriet), og der således ikke foreligger flere forhold, der hver for sig er omfattet af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1-9, jf. § 126, stk. 1, nr. 7.

Anklagemyndigheden har anført, at det følger af forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af bl. a. straffelovens § 241, at straffen for uagtsomt manddrab i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, som udgangspunkt er ubetinget fængsel i 10-12 måneder. Da Ts kørsel må karakteriseres som særlig hensynsløs, jf. straffelovens § 241 og færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5, bør der udmåles en straf, der er højere end dette udgangspunkt.

Der bør ske ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5, om særlig hensynsløs kørsel, og dette bør føre til en forlængelse af frakendelsestiden i forhold til

landsrettens dom, hvor der alene skete frakendelse af førerretten i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7. Der er også grundlag for ubetinget frakendelse i medfør af § 126, stk. 1, nr. 7, om flere forhold, der hver for sig er omfattet af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1-9. Der foreligger både et forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med overtrædelsen af færdselslovens § 15, stk. 1, og et forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 9, i forbindelse med overtrædelsen af færdselslovens § 54. Selv om Højesteret måtte finde, at kørslen ikke kan karakteriseres som særlig hensynsløs, bør der i en sag som den foreliggende ske en skærpelse af den frakendelsestid på 2 år, som er fastsat af landsretten.

A har anført, at hun som forsædepassager i familiens bil på allernærmeste hold oplevede, at hendes ægtefælle, B, afgik ved døden som følge af de skader, han påførtes ved sammenstødet med Ts bil. Ts kørsel i forbindelse med ulykken må karakteriseres som særlig hensynsløs, og hendes uagtsomhed må under alle omstændigheder karakteriseres som grov. Ved ulykken påførtes A en helt ekstraordinær psykisk og følelsesmæssig belastning, og hun har derfor krav på godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a.

TrygVesta Forsikring A/S har som ansvarsforsikringsselskab for den bil, som T kørte i, anført, at det efter erstatningsansvarslovens § 26 a, stk. 1, er en betingelse for godtgørelse, at skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed. A har ikke godtgjort, at Bs død er forvoldt ved grov uagtsomhed. Betingelserne for godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a, stk. 2, 1. led, er heller ikke til stede. En eventuel godtgørelse bør ikke overstige 30.000 kr.

Retsgrundlaget

Straffelovens § 241

Ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 forhøjedes strafferammen i straffelovens § 241 for uagtsom forvoldelse af en andens død under skærpende omstændigheder fra fængsel i 4 år til fængsel i 8 år.

I lovforslaget hertil hedder det i de almindelige bemærkninger (Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, L 118, s. 2429 og s. 2937 f.) bl.a.:

"1.2. Hovedtræk af forslagene

...

Som anført ovenfor er det i en række tilfælde i lovforslagets bemærkninger nærmere angivet, hvilket forhøjet straffniveau der tilsigtes med forslaget. Det skal samtidig bemærkes, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at de angivne straffniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

...

2.3.2. Retspraksis

2.3.2.1. Uagtsomt manddrab

Af en redegørelse af 3. januar 2002 udarbejdet af Rigsadvokaten om straffniveauet for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om uagtsomt manddrab, grov uagtsom legemsbeskadigelse og forsætlig farefremkaldelse i færdselssager, der er optaget som bilag 4 til lovforslaget, fremgår, at det normale straffniveau for uagtsomt manddrab ved spirituskørsel indtil maj 1996 var fængsel i 4-6 måneder. Ved en dom af 8. maj 1996 (Ugeskrift for Retsvæsen 1996, s. 1017) tog Højesteret stilling til det generelle straffniveau i sager om uagtsomt manddrab i forbindelse med førstegangstilfælde af spirituskørsel. Med denne dom blev normalstraffniveauet forhøjet til fængsel i 6-8 måneder. Normalstraffniveauet omfatter tilfælde, hvor gerningsmanden ikke tidligere har gjort sig skyldig i spirituskørsel, og hvor der ikke foreligger skærpende omstændigheder, således som det eksempelvis vil være tilfældet, hvis kørslen i sig selv er foregået på særlig hensynsløs måde.

Hvis der foreligger skærpende omstændigheder, herunder hvis gerningsmanden tidligere er straffet for spirituskørsel, og/eller kørslen i sig selv er foregået på særlig hensynsløs måde, vil straffen blive udmålt i niveauet omkring 1 års fængsel. I særligt grove tilfælde kan der desuden blive tale om at udmåle en væsentlig højere straf. I Rigsadvokatens redegørelse er nævnt et tilfælde, hvor der blev udmålt en straf på fængsel i 2 år og 6 måneder.

Den skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, der er sket i nyere retspraksis, synes også at have fået betydning for strafudmålingen ved tilsvarende forhold i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1. Efter denne bestemmelse må et motordrevet køretøj ikke føres af nogen, som på grund af mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde.

Rigsadvokaten har i sin redegørelse af 3. januar 2001 også foretaget en gennemgang af en række domme om uagtsomt manddrab begået uden spirituskørsel. Rigsadvokaten anfører på den baggrund, at gennemgangen synes at vise, at uagtsomt manddrab uden spirituskørsel straffes med bøde, hvis kørslen ikke kan karakteriseres som særlig hensynsløs. Der er dog eksempler på anvendelse af frihedsstraf i sådanne sager. Hvis kørslen i sig selv kan karakteriseres som særlig hensynsløs, vil der ifølge Rigsadvokaten blive udmålt en væsentligt højere straf formentlig i niveauet omkring 3-4 måneders fængsel.

...

2.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Hensynsløs og farlig adfærd i trafikken medfører ofte meningsløse dødsfald og meget alvorlige skader. Når et menneske bliver dræbt eller kommer alvorligt til skade i trafikken, er det en menneskelig tragedie for både ofret og dennes pårørende.

Det nuværende straffniveau i sager om uagtsomt manddrab, uagtsom legemsbeskadigelse og forsætlig fareforvoldelse, der sker i forbindelse med samtidig overtrædelse af færdselsloven, afspejler efter Justitsministeriets opfattelse ikke i tilstrækkelig grad den krænkelse af ofret, der finder sted. Samfundets klare afstandtagen fra denne form for kriminalitet bør derfor i højere grad komme til udtryk i straffelovens strafferammer.

På den baggrund foreslår Justitsministeriet, at strafmaksimum i straffelovens § 241, § 249 og § 252 sættes op fra de nuværende 4 år til 8 års fængsel.

Med forslaget forudsættes det, at der i retspraksis sker en forhøjelse af strafudmålingsniveauet i sager om uagtsomt manddrab ved spirituskørsel (her i bemærkningerne anvendt som samlebetegnelse for både spiritus- og promillekørsel), således at straffen for uagtsomt manddrab ved spirituskørsel i normaltilfældene forhøjes fra fængsel i 6-8 måneder til fængsel i 10-12 måneder.

Der kan være skærpende omstændigheder, som gør, at forholdet skal bedømmes strengere end normalniveauet. En skærpende omstændighed kan f.eks. være, at gerningsmanden tidligere er straffet for spirituskørsel.

Det vil også være en skærpende omstændighed, hvis kørslen i sig selv er foregået på særlig hensynsløs måde. Som det fremgår af pkt. 2.3.2.1., vil straffen i sådanne tilfælde blive udmålt i niveauet omkring 1 års fængsel. Det forudsættes, at der i sager, hvor der er tale om uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, og hvor kørslen i sig selv er foregået på en særlig hensynsløs måde, fremover fastsættes en straf, der er markant højere end de ovenfor angivne 10-12 måneder.

Endvidere forudsættes det, at straffen for uagtsomt manddrab uden spirituskørsel forhøjes fra det nuværende straffniveau på 3-4 måneders fængsel til 6-8 måneders fængsel i tilfælde, hvor kørslen i sig selv har karakter af at være særlig hensynsløs.

Lovforslaget tilsigter endvidere som udgangspunkt en tilsvarende forholdsmæssig forhøjelse i sager om uagtsom betydelig legemsbeskadigelse (straffelovens § 249) og forsætlig fareforvoldelse (straffelovens § 252), der sker i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, eller særlig hensynsløs kørsel. Eksempelvis forudsættes det, at der i sager om betydelig legemsbeskadigelse ved spirituskørsel, som i dag straffes med 1-3 måneders fængsel, efter lovændringen skal straffes med omkring 2-5 måneders fængsel.

Ud over de ovenfor nævnte forhøjelser tilsigter forslaget ikke nogen forhøjelser af strafudmålingsniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 241, § 249 og § 252."

I de specielle bemærkninger til forslaget om ændring af § 241 hedder det bl.a. (s. 2955 f.):

"Det foreslås at forhøje strafferammen i straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab fra de nuværende 4 år til fængsel indtil 8 år. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om tilsvarende forhøjelser af strafferammerne i straffelovens § 249 om uagtsom betydelig legemsbeskadigelse og § 252 om forsætlig fareforvoldelse.

Formålet med den foreslåede forhøjelse af strafferammerne er at skærpe straffen for uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse og forsætlig fareforvoldelse, der sker i forbindelse med spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel.

Det forudsættes således, at straffen for uagtsomt manddrab ved spirituskørsel (her i bemærkningerne anvendt som samlet betegnelse for spiritus- og promillekørsel), der i normaltilfældene i dag af domstolene straffes med 6-8 måneders fængsel, i retspraksis forhøjes til fængsel i 10-12 måneders fængsel. Det er hensigten, at forhøjelsen også skal slå igennem i sager om uagtsomt manddrab i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1.

Der kan være skærpende omstændigheder, som gør, at forholdet skal bedømmes strengere end normalniveauet. En skærpende omstændighed kan f.eks. være, at gerningsmanden tidligere er straffet for spirituskørsel.

Det vil også være en skærpende omstændighed, hvis kørslen i sig selv er foregået på særlig hensynsløs måde. Som det fremgår af pkt. 2.3.2.1. i de almindelige bemærkninger, vil straffen i sådanne tilfælde, hvor der er tale om uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, og hvor kørslen i sig selv er foregået på en særlig hensynsløs måde, i dag blive udmålt i niveauet omkring 1 års fængsel. Det forudsættes, at der i sager af denne karakter fremover fastsættes en straf, der er markant højere end de ovenfor angivne 10-12 måneder.

Endvidere forudsættes det, at straffen for uagtsomt manddrab uden spirituskørsel forhøjes fra det nuværende straffniveau på 3-4 måneders fængsel til 6-8 måneders fængsel, hvor kørslen i sig selv har karakter af at være særlig hensynsløs.”

Færdselslovens § 54

Den gældende færdselslov stammer fra 1976. Som bilag 15 til Retsudvalgets betænkning af 6. juni 1975 over forslaget til færdselslov i Folketingsåret 1974-75 er optaget en udtalelse af 7. maj 1975 fra Rigsadvokaten til Justitsministeriet. I udtalelsen hedder det bl.a. (Folketingstidende 1974-75 (1. samling), tillæg B, L 117, sp. 1071-72):

”2. De tilstande, der beskrives i forslagets § 52 (træthedstilstande m.v.) kan som anført i de indhentede erklæringer rumme samme risiko for færdselssikkerheden som påvirkethed af spiritus. De repræsenterer imidlertid i modsætning til spirituspåvirkethed en række forskelligartede tilstande både i henseende til den fare de repræsenterer, og den måde de er opstået på, således at de af denne grund ikke kan sidestilles med spirituspåvirkning.”

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer mv.) skærpedes sanktionerne for kørsel under påvirkning af andet end alkohol, således at de blev tilnærmet sanktionerne for spirituskørsel. Lovforslaget byggede på betænkning nr. 1486/2007 om alkohol i udåndingsluft og en nulgrænse for euforiserende stoffer mv. I denne betænkning hedder det på side 116 under pkt.

6.7.1.2. om overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 (som svarer til det gældende stk. 2) bl.a.:

”Den gældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1, omfatter kørsel i tilstande, der skyldes en række forskellige årsager, herunder sygdom, træthed samt påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler. Det er derfor ikke muligt at gennemføre retningslinjer om strafudmålingen for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, der hviler på føreevnekriteriet, på samme måde som ved spirituskørsel efter færdselslovens § 53, stk. 1, hvor strafudmålingen i førstegangstilfælde er afhængig af alkoholpromillens størrelse. En tilnærmelse af straffniveauet for spirituskørsel efter færdselslovens § 53, stk. 1, og overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, forudsætter, at der opstilles regler, der tilstræber at differentiere strafudmålingen efter grovheden af overtrædelserne.”

Højesterets begrundelse og resultat

Straffen

På ulykkestidspunktet befandt T sig på grund af mangel på søvn i en sådan tilstand, at hun var ude af stand til at føre bilen på fuldt betryggende måde. Ulykken indtraf ved, at hun faldt i søvn og mistede kontrollen over bilen, som kørte over i den modsatte kørebanelvdel og her stødte sammen med den modkørende bil og yderligere en bil. Der er ikke oplysninger om, at hendes kørsel på et tidligere tidspunkt havde været påvirket af søvnmangel, og der er heller ikke oplysninger om, at hun inden ulykken havde mærket søvnen presse sig på.

Højesteret tiltræder, at Ts kørsel ikke kan anses for en sådan bevidst tilsidesættelse af hensynet til andres sikkerhed, at den kan karakteriseres som særlig hensynsløs.

I forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af bl. a. straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab er det anført, at normalstraffen i sager om uagtsomt manddrab ved spirituskørsel skal være fængsel i 10-12 måneder. Anklagemyndigheden har gjort gældende, at bemærkningerne i forarbejderne om straffen ved overtrædelse af straffelovens § 241 i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, skal forstås således, at normalstraffen generelt også skal være fængsel i 10-12 måneder i disse tilfælde. Færdselslovens § 54, stk. 2, omfatter imidlertid tilfældegrupper af meget forskellig karakter, hvoraf nogle, men ikke alle, kan sidestilles med spirituskørsel, og forarbejderne udelukker efter Højesterets opfattelse ikke, at der tages hensyn hertil ved straffastsættelsen.

Det foreliggende tilfælde af overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, kan ikke sidestilles med spirituskørsel, og Højesteret finder, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 241

mv. passende kan fastsættes til fængsel i 4 måneder. Der er ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Frakendelse af førerretten

Højesteret tiltræder, at T ved sin kørsel har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1-9, nærmere bestemt nr. 1 og nr. 9, og at hun derfor i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7, skal frakendes førerretten ubetinget. Højesteret finder frakendelsestiden på 2 år passende bestemt.

Godtgørelse

T er fundet skyldig i uagtsomt manddrab, jf. straffelovens § 241, i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, og hun idømmes en ikke ubetydelig fængselsstraf herfor. Højesteret finder, at hun på denne baggrund må anses at have forvoldt Bs død ved grov uagtsomhed i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i erstatningsansvarslovens § 26 a.

A befandt sig i den bil, som blev påkørt af bilen ført af T, og hun overværede sin ægtefælles død. Højesteret finder, at hun under disse omstændigheder blev påført en sådan særlig følelsesmæssig belastning, at det i medfør af § 26 a bør pålægges T (TrygVesta Forsikring A/S) at betale en godtgørelse til hende. Godtgørelsen findes passende at kunne fastsættes til 50.000 kr.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 4 måneder.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, frakendes T i 2 år regnet fra Højesterets dom.

TrygVesta Forsikring A/S skal til A inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse betale 50.000 kr. med procesrente fra den 8. januar 2009.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

I forholdet mellem TrygVesta Forsikring A/S og A skal ingen af parterne betale sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Landsrettens afgørelser om sagsomkostninger for byret og landsret stadfæstes.

Statsadvokaten for
Nord- og Østjylland
Nyhavnsgade 9
9100 Aalborg

J. nr. SA4-2009-6251-0004

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 7. oktober 2009 af Vestre Landsrets 8. afdeling

(dommerne Lis Frost, Marie S. Mikkelsen og Henrik Twilhøj med domsmænd) i ankesag
S-0157-09

Anklagemyndigheden

mod

T

født den

(advokat Niels Christian Strauss, Århus).

Som yderligere part i sagen:

TrygVesta Forsikring A/S.

(advokat Pernille Nordskov, Ballerup).

Retten i Århus, 3. afdeling, har den 8. januar 2009 afsagt dom i 1. instans (SS 3-2633/2008).

Tiltalte, T, har påstået frifindelse for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, og § 126, stk. 1, nr. 5, og i øvrigt formildelse, herunder således at frakendelsen af førerretten sker betinget.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen til 1 år og af frakendelsestiden til 3 år.

V har påstået dommens afgørelse om godtgørelse ændret, således at godtgørelsen forhøjes til 50.000 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse.

TrygVesta Forsikring A/S har som ansvarsforsikringsselskab for tiltaltes personbil ligeledes nedlagt påstand om frifindelse for kravet om godtgørelse og har tillige bestridt kravet størrelsesmæssigt.

Af Århus Sygehus, Ortopædkirurgisk Afdelings journal vedrørende tiltalte den 30. marts 2008 fremgår bl.a.:

”....

Kraniet findes med en lille hudafskrabning mellem øjenbrynene, ingen øvrige synlige skader.

....

På ve. hånd er der lille hævelse over 2. og 3. metacarp, ingen frakturmistanke.

....”

Tiltalte og vidnerne $\checkmark 2$ og $\checkmark 4$ har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Der er for landsretten endvidere afgivet vidneforklaring af bilinspektør $\checkmark 5$ og psykolog $\checkmark 6$.

Tiltalte har supplerende forklaret, at hun den 29. marts 2008 stod op omkring kl. 7.30. Hun mener fortsat, at hun sov et par timer, måske 3, inden hun påbegyndte kørslen. Det er muligt, at det kun har været 1½-2 timer som angivet i en politirapport vedrørende en afhøring den 12. juni 2008. På ulykkesstedet konkluderede hun, at hun måtte være faldet i søvn. Hun havde hjernerystelse og huskede først efterhånden noget fra forløbet. Hun manglede efter uheldet sine briller og huskede så pletten på brillerne, hvilket havde irriteret hende. Hun husker ikke, at hun tog brillerne af, men mener, at hun har gjort det. Hun havde heller ingen skader på ansigtet. Hun havde derimod sår og skader på sin venstre hånd og et mærke meget vel svarende til billedet på side 6 i bilinspektørens rapport og til logoet for Volkswagen. Der gik nok 2-2½ time, fra hun kørte fra Odense, til uheldet skete. Hun var ikke træt under kørslen. Hendes blodsukker lå højt nok til, at hun kunne være frisk, men dog ikke så højt, at hun havde hovedpine. De holdt undervejs en pause på ½-¾ time i forbindelse med tankningen. Hun var ude af bilen, hvilket hun også var, da hun satte $\checkmark 3$ af og hjalp ham med bagagen. Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret, at hun bor i

eget hus med sin ægtefælle og 2 børn på i dag henholdsvis 4 år og 13 år. Sagen har været frygtelig belastende for hele familien.

✓ 2 har supplerende forklaret, at hun først så tiltaltes bil, da den trak over i deres vejbanehalvdel. Den bil, hun sad i, blev bremsset ned og holdt derefter ved enden af buslommen. Tiltaltes bil foretog ingen afværgemanøvrer umiddelbart før ulykken. Tiltalte sagde til vidnet, at hun var faldet i søvn. Tiltalte var meget ulykkelig.

✓ 4 har supplerende forklaret, at han ikke fulgte med i trafikken, før føreren i bilen sagde: "Hvad sker der dog?" Golfen blev ikke bremsset ned inden sammenstødet. Han mener fortsat ikke, at han har hørt tiltalte sige, at hun faldt i søvn. Han har måske troet det, da han havde hørt, at hun havde sukkersyge. Han tror, at Golfen kørte med samme hastighed, som den bil, vidnet var passager i.

✓ 5 har forklaret, at han efter begæring fra forsvareren har afgivet en erklæring af 7. maj 2009 i relation til ulykken. Han lavede først en rekonstruktion af ulykken. Der var efter det foreliggende ikke en ratdrejning umiddelbart før sammenstødet. Golfen har kørt ca. 75 km/t og Toyotaen ca. 70 km/t i ulykkesøjeblikket. Golfen har således ikke forsøgt at undvige i sidste øjeblik. På baggrund af oplysninger om et mærke på tiltaltes venstre hånd svarende til Volkswagens logo er han nået frem til, at hendes venstre hånd og arm var placeret hævet lidt over rattet i sammenstødsøjeblikket. Hånden og armens stilling kunne skyldes f.eks., at hun var ved at pudse briller eller lignende. Føreren af bilen har ikke haft ansigtet hen over rattet, da airbagen blev udløst. Håndens og armens placering udelukker, at førerens hoved har hældt til siden.

✓ 6 har forklaret, at han er krisepsykolog og mødte tiltalte første gang 3-4 dage efter ulykken. Tiltalte havde da et tydeligt trekantet mærke på sin ene hånd. Tiltalte fortalte, at hun troede, at det var fra logoet på airbagen. Det kunne det godt have været, men han ved det ikke. De talte om mærket i forbindelse med, at de talte om, hvorledes ulykken var sket. Tiltalte troede, at hun havde haft hånden op til brillerne og derved fået et mærke på hånden fra airbagen.

Godtgørelseskravet er i alt væsentligt procederet i overensstemmelse med parternes påstandsdokumenter.

Advokat Kaj Skovborg Andersens påstandsdokument af 6. januar 2009 er sålydende:

”....

Det gøres gældende, at tiltaltes adfærd har været af en sådan karakter i form af særlig hensynsløshed, at betingelserne for godtgørelse, efter praksis, er til stede.

....

Det anføres, at selvom straffelovens § 241 også omfatter simpel uagtsomhed, er der i den konkrete situation tale om grov uagtsomhed som følge af den udviste adfærd.

Yderligere gøres gældende, at det passerende har påført min klient en hel ekstraordinær psykisk og følelsesmæssig belastning ved at være passagerer i bilen og tilstedeværende ved den efterfølgende konstatering af ægtefællens øjeblikkelig død ved sammenstødet, således at betingelserne for godtgørelse efter EAL § 26 a er til stede.

....”

TrygVestas påstandsdokument af 23. september 2009 er sålydende:

”....

T s adfærd har ikke indebåret en indlysende fare for den indtrådte skade, ligesom hendes kørsel ikke kan karakteriseres som særlig hensynsløs.

Før T begav sig ud på den sene køretur havde hun hvilet sig, og følte sig derfor frisk forud for og under turen. Det bekræftes af hendes medpassager V 3, jf. hans forklaring for byretten.

T kørte ikke med en hastighed på mere end det tilladte forud for ulykkestidspunktet, idet der henvises til V 4 s forklaring for byretten samt rekonstruktion udarbejdet af DanCrash, ekstrakten side 59.

T var en erfaren bilist, og var alene uopmærksom et øjeblik forud for ulykken. (Det følger af politirapporten, ekstrakten side 71, at hun erhvervede sit kørekort den 13. november 2002 og siden havde kørt jævnlige).

....”

Landsrettens begrundelse og resultat:

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, § 15, stk. 1, og § 54, stk. 2, samt straffelovens § 241.

Det tiltrædes således, at det lægges til grund, at tiltalte ikke har sovet i væsentlig grad i ca. 24 timer, inden uheldet skete, og at hun forud for uheldet var faldet i søvn og kørte direkte

over i den modsatte kørebanelvdel, hvor hun påkørte , som derved afgik ved døden. Der er under hensyn til, at der ikke er foretaget afværgemanøvre fra tiltaltes side umiddelbart før uheldet, ikke grundlag for at antage, at andre omstændigheder, herunder vej- og vejrforholdene eller tiltaltes håndtering af briller eller lignende, kan have været årsag til ulykken.

Tiltalte har ved sin kørsel under de anførte omstændigheder tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden med alvorlig skade på person og ting til følge. Der er derimod ikke omstændigheder ved tiltaltes kørsel, der giver grundlag for at anse kørslen for særlig hensynsløs.

Straffen findes i overensstemmelse med forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002 passende at kunne fastsættes til fængsel i 10 måneder. Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Påstanden om førerretsfrakendelse tages til følge i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7, jf. § 125, stk. 1, nr. 1 og nr. 9. Efter anklagemyndighedens påstand og da kørslen ikke har været særlig hensynsløs, finder landsretten ikke grundlag for at forhøje frakendelsestiden på 2 år.

Med hensyn til godtgørelsen udtaler de juridiske dommere:

Tiltaltes kørsel i forbindelse med ulykken er ikke karakteriseret som særlig hensynsløs, og den uagtsomhed, hun har udvist i forbindelse med ulykken, findes ikke at have været af en sådan karakter, at der er grundlag for godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a. Kravet om godtgørelse tages derfor ikke til følge.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at straffen forhøjes til fængsel i 10 måneder, og at bestemmelsen om godtgørelse til udgår.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Herudover betaler ingen af parterne for landsretten sagsomkostninger til hinanden.

Lis Frost

Marie S. Mikkelsen

Henrik Twilhøj

Cfr. -----

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Westre Landsret,

Viborg den 9. oktober 2009

Majbritt Johansen

retssekretær

DOM

afsagt den 8. januar 2009 af Retten Århus, 3. afdeling,

SS 3-2633/2008

Anklagemyndigheden

mod

T
cpr.nr.

Tiltalen og parternes påstande

T er ved anklageskrift af 10. juli 2008 tiltalt for overtrædelse af

1.

færdselslovens § 3, stk. 1, § 15, stk. 1 og § 54, stk. 2, ved den 30. marts 2008 kl. 09.05 under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og på særlig hensynsløs måde, at have ført personbil ad mod syd ved km.mrk. 10,3, , selv om hun på grund af træthed eller lignende årsager befandt sig i en sådan tilstand, at hun var ude at stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde og undlod at udvise agtpågivenhed og undlod at holde til højre, idet tiltalte kørte over i den modrettede kørebane, hvorved hun frontalt påkørte den af F kørte modkørende personbil hvorefter tiltalte påkørte den holdende personbil - alt med betydelig personel og materiel skade til følge.

2.

straffelovens § 241 ved på tid og sted som foran beskrevet, uagtsomt at have forvoldt en andens død, idet F øjeblikkelig afgik ved døden som følge af de ham ved sammenstødet tilføjede kvæstelser.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte idømmes ubetinget frihedsstraf og har påstået, at førerretten frakendes tiltalte ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5, jf. § 125, stk. 1, nr. 1 og nr. 9, subsidiært efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7, jf. § 125, stk. 1, nr. 1 og nr. 9.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Oplysningerne i sagen

Sagen er behandlet med domsmænd.

Tiltalte har forklaret, at hun arbejder på et trykkeri i med arbejdstid fra 8-16. Hun bor i eget hus sammen med sin ægtefælle og med 2 hjemmeboende børn. Hun er diabetiker og er i en insulinbehandling, hvor hun i gennemsnit giver sig selv injektioner 4 gange dagligt. Hun styrer insulinbehandlingen selv og har aldrig haft problemer, heller ikke med at køre. Hendes søvnbehov er cirka 6-7 timer i døgnet. Hun er medlem af diabetikerforeningen og medlem af dennes lokalbestyrelse. Den pågældende dag tog hun til delegeret møde i Odense og kørte hjemmefra kl. 08.00-08.30. Hun havde sovet normalt forinden og var alene i bilen. Hun nåede frem umiddelbart før mødets start i Odense. Hun stillede op til hovedbestyrelsen. Der var dels på mødet valg til hovedbestyrelsen dels diskussion om vedtægtsændringer. Hun mener, at mødet trak ud til først på aften. Derefter var der middag på hotellet. Hun fik intet at drikke. Hun drikker normalt ikke vin. Middagen sluttede kl. 22.00 - 23.00. Hun blev tilbage sammen med nogle andre deltagere. De snakkede først i restaurationen og senere rykkede de ud i loungen. Hun drak fortsat kun vand og sodavand. På et tidspunkt trak hun sig lidt tilbage for sig selv og hvilede sig, og hun mener, at hun sov lidt. Hun havde lovet at tage

V3 med til Århus, og han hyggede sig imens med andre deltagere. Hun mener, at hun i den periode nok sov et par timer. Hun blev vækket af nogle yngre deltagere, som spurgte, om hun ville med i byen. Klokken var da 05.00 - 05.30. Hun ville ikke med i byen og gjorde i stedet anstaltninger til at komme hjemad. Ved 05.30 - 06.00 tiden kørte de. V3 skulle til Århus, hvor han skulle til en eller anden kirkelig handling om søndagen. Hun følte sig ikke træt. V3 havde fået lidt for meget at drikke til selv at kunne køre, men han guidede hende ud af Odense. Undervejs tankede hun bilen op ved en tank på . Hun mener det var omkring måske ved . V3 var ude at ryge, han købte øl og popcorn. Selv fik hun kun frisk luft. De fortsatte kørslen, og V3 blev sat af i , hvorefter hun kørte mod . Der var ikke meget trafik. Det sidste hun husker er, at hun havde en plet på brillerne. Hun ville fjerne denne plet, som var på det venstre glas, og derefter husker hun ikke yderligere. Hun mener, at hun har taget brillerne af. Hun er langsynet og kan klare sig uden at have brillerne på. Hun husker intet om, at hun er kørt over i den anden vejbanehalvdel. Hun vågnede i bilen og kom ud i passagersiden med hjælp fra en tililende kvinde. Alt var kaos. Hun kunne se, at der var nogen, der var kommet slemt til skade. Selv havde hun fået et stort sår på hånden. Hun konkluderede dengang, at hun nok var faldet i søvn. Brillerne, som var beskadiget, fandt hendes mand senere i bilen, men hun mener som sagt, at hun havde taget dem af, idet hun ikke havde mærker efter brillerne i ansigtet.

På forsvarerens forespørgsel har tiltalte forklaret, at hun selv styrer sit insulinindtag, idet hun måler sit blodsukker flere gange dagligt. Hun målte blodsukkeret umiddelbart før de kørte fra Odense, og det var ok. Hun tog helt bevidst ikke insulin netop for at holde blodtrykket på plads under kørslen. Hun har 2 børn på 3 og 12 år og hun er vant til ikke at få så megen uafbrudt søvn.

Hun bemærkede i den forbindelse, at hun og hendes mand for cirka 3 år siden havde en pub, som de drev ved siden af deres normale arbejde, og de var begge vant til lange nætter uden søvn. Under delegeretmødet indtog hun ingen form for alkohol og ej heller, havde hun fået noget aften før. Hun mener, at sidst hun fik alkohol var nytårsaften. Hun havde en skade på venstre hånd, hvor VW-logoet fra rattet var præget ind. Endelig har hun bemærket, at hun ikke har haft det særlig godt i den tid, der er gået siden uheldet.

V 1 har som vidne forklaret, at hun og hendes mand var på vej til . Hun var passager. Hun husker ikke, hvordan vejret var, men der var ikke meget trafik. Tiltalte kom fra Århus siden og vejen var på uheldsstedet helt lige. Hun udbrød, "Hvordan er det da, hun kører?", og så kørte den modkørende ind i dem. Hendes mand, som førte bilen, slog hovedet i rettet og derefter tilbage mod nakkestøtten. Hun kunne på hans øjne se, at han var død på stedet. Han havde forinden uheldet søgt at undvige ind i en buslomme. Det lykkedes hende at komme ud, og der traf hun tiltalte, som 2 gange, af egen drift sagde: "Jeg faldt i søvn". Hvortil hun svarede: "Ja, og min mand døde". Derefter blev hun kørt på hospitalet og var der i cirka 3 dage.

V 2 har som vidne forklaret, at hun var passager i den bil, som kørte bagefter afdøde. Det var almindelig småkoldt vejr, og der var ikke meget trafik. Pludselig så hun en modkørende sort bil, som trak over i deres vejbanehalvdel. Afdøde søgte at undvige ind til højre ind i en buslomme. Tiltalte ramte ham imidlertid, snurrede rundt og gled derefter ind i den bil, hvor hun var passager i, men som på sammenstødspunktet holdt stille. Hun havde set tiltaltes bil i en afstand af cirka 150 meter, og den kørte ligesom ligeud i et sving. Den kørte blot over vejmidte og videre. Efter uheldet fik de ringet 112, og hun steg ud. Tiltalte kravlede ud i passagersiden. Hun virkede fortvivlet og ked af det. Tiltalte sagde, at hun var faldet i søvn. Hun mener, at tiltaltes udtalelse kom helt spontant. Tiltalte sagde, at hun havde været til et møde, som var trukket ud, men at hun i øvrigt havde ment sig frisk nok, da hun begyndte kørslen, hvad hun så nu kunne se, at hun nok ikke havde været. Vidnet gik over til den anden bil. Manden sad derinde, og han så ud som om, han var død. Konen sagde: "Åh nej, min mand er død". Tilfældigt kom en ambulance forbi, som tog over. Hun mener ikke, at afdødes kone talte med tiltalte på stedet.

V 3 har som vidne forklaret, at tiltalte deltog i mødet i Odense den 29. marts 2008 som delegeret. Hun stillede op til hovedbestyrelsen. Mødet startede kl. 10.00 og sluttede først kl. cirka 20.00. Derefter var der middag og samvær i 2-3 timer. Efterfølgende sad han sammen med andre og snakkede og hyggede. Meningen var, at han skulle have kørt med toget til Århus, idet han skulle til konfirmation næste dag kl. 12. Han havde imidlertid spurgt tiltalte, om han kunne køre med til Århus, og det havde hun sagt ja til. De sad alle sammen i forskellige grupper i sofaer. Nogen fik vin og andre fik kaffe. Han skiftede rundt mellem de forskellige grupper. Mødet havde

vist sig at være godt møde. Kl. 02.00 - 03.00 stykker bekræftede tiltalte, at hun godt gad og vente på ham. Han mener, at hun sad og snakkede med andre imens. Ved kl. 03.00 - 04.00 tiden ville nogle af de yngre deltagere i byen. Det ville han ikke, og det ville T heller ikke. Omkring kl. 04.00-tiden startede de mod Århus. Hun virkede ikke træt. De snakkede lidt undervejs, men på et tidspunkt døsede han hen. De standsede op for at tanke, og han købte kaffe og popcorn og røg en cigaret. T ventede i bilen. Under den videre kørsel snakkede de lidt, og han døsede igen hen. Hun kørte fornuftigt, og han blev sat af på . Hun virkede helt ok, da de skiltes. Den efterfølgende mandag ved frokosttid hørte han om uheldet. Han forklarede, at T under mødet kun havde drukket vand. Hun virkede ikke påfaldende på ham på nogen måde på noget tidspunkt.

På forsvarerens forespørgsel har han forklaret, at han mener, at de kørte fra Odense ved kl. 04.00 - 04.30 tiden og var i Århus ved omkring kl. 08.00. Han hæftede sig ikke særligt ved tidspunkterne heller ikke på, at det var på et tidspunkt, hvor man skiftede til sommertid. Han husker ikke, om tiltalte sov efter middagen, men det var muligt, at der var mulighed derfor. Hun virkede frisk under kørslen og også, da de tog afsked. Hun kørte stille og roligt. Måske stod hun også ud af bilen, da de skiltes på

V 4 har som vidne forklaret, at han kom kørende med retning mod og foran kørte en Golf. De kørte ca. 60-70 km/t. Det var fint vejr, og der var ringe trafik. Umiddelbart inden uheldet drejer vejen cirka 30 grader mod højre. Føreren af bilen sagde: "Hvad sker der dog?", og de så nu, at Golfen kørte direkte over i den modsatte vejbane, hvor den torpederede en Toyota. De var cirka 50 meter bagved. Der var ligesom overhovedet ingen reaktion fra Golfens siden. Den ældre dame kom ud efter uheldet, og det gjorde den yngre dame også. Tiltalte ringede straks op fra en mobiltelefon. Den ældre dame var i chok, og han prøvede at berolige hende. Tilfældigvis kom der en falckbil fra til stede. Han hørte den yngre dame, altså tiltalte, sige, at hun havde sukkersyge. Han hørte hende også sige i telefonsamtalen, at hun havde smadret deres bil. Hendes airbag var udløst, og der lå en ølflaske eller dåse.

Foreholdt sagens bilag 1.11 har han forklaret, at han ikke har hørt hende sige, at hun var faldet i søvn.

På forsvarerens forespørgsmål har han forklaret, at de nok kørte 50 km/t bag Golfen. Han mener ikke, at den påkørte Toyota søgte at undvige.

Det fremgår af sagen, at tiltalte ikke tidligere er straffet.

Det fremgår af sagens bilag 1.19, at såvel den af afdøde som tiltalte førte bil i teknisk henseende var i orden. Uheldsstedet er nærmere beskrevet i sagens bilag 1.16, og det fremgår heraf vedrørende henholdsvis uheldsstedet og uheldsstedets undersøgelse følgende:

"Uheldsstedet er , på strækningen mellem , umiddelbart syd for kantpæl 10,3. Strækningen er en svag højre kurve for færdsel ad mod syd med svag stigning. Strækningen ligger i skovområde med skov på hver side af kørebanen.

forløber nord/syd og er indrettet med 2 kørebanelhalvdele, der er adskilt med vognbanelinier påmalet kørebanen. Hver kørebanelhalvdel er indrettet med 1 vognbane i hver retning. På hver side af uheldsstedet er der etableret buslomme, der er adskilt nord og sydgående vognbane via bredde vognbanelinier påmalet kørebanen.

Uheldsstedsundersøgelsen viste, at part 1, reg. nr. , sort VW Golf, kørte ad mod syd, hvor hun på strækningen mellem kantpæl 10,2-10,3 kørte over i modsatte kørebanelhalvdel. I modsatte kørebanelhalvdel 36,1 meter syd for kantpæl 10,3 (opmålt med løbehjul) kolliderede part 1 med modkørende personbil reg.nr. , blå Toyota Carina (part 2).

Ved sammenstødet ramte part 1 med venstre forhjørne part 2 på venstre forhjørne. Som følge heraf snurrede part 1's bil rundt om egen akse og ramte herefter part 3, reg.nr. , sort Skoda, der kørte ad mod Nord, på venstre side af elementet. Part 1 stoppede efter uheldet med front mod NV 46,2 meter syd for kantpæl 10,3. Bagenden af part 1's bil holdt "parkeret" ind i part 3's bil ved dennes venstre forhjul.

Af synlige skader sås på part 1's bil: Venstre forhjørne trykket helt ind, styretøj samt aksel total ødelagt, ligesom fronten/kølerhjul sås bulet. Begge airbags udløst. Ved besigtigelse af kabinen sås tom dæseøl, der henlå på forreste passagersæde. På kørebanen ved part 1's bil sås væske stammende fra part 1's bil.

Af synlige skader sås part 3's bil: Mindre bule ved venstre forhjul.

Som følge af sammenstødet snurrede part 2 rundt og standsede 23,8 meter syd for kantpæl 10,3 med front mod vest i den østlige buslomme. Bagenden af bilen holdt presset ind i mindre skrænt.

Af synlige skader sås på part 2's bil: Venstre forhjørne presset helt ind, venstre forhjul presset hen til A-stolpe, ligesom venstre vange var total skadet ved venstre fordør. Herudover forruden knust samt bule ved venstre bagdør. Bilen ikke udstyret med air-bags.

Kørebanen sås på undersøgelsestidspunktet tør, ligesom vejbelægningen sås hel og jævn. Vejafmærkningen sås helt og tydelig. Der sås gode oversigtsforhold på stedet. På kørebanen over et større areal lå knust glas samt diverse bildele fra de implicerede biler.

Der sås skridmærker/spor i nordlig kørebanelhalvdel 36,1 meter syd for kantpæl 10,3, hvor sammenstødet indtraf. Der sås ingen bremsespor.

Der sås herudover ingen brugbare spor".

Det fremgår af bilag 1.19, at hverken tiltalte eller afdøde havde alkohol i blodet.

Af dødsattesten, sagens bilag 1.20, fremgår, at der ved det retslige ligsyn fandtes tydelig sprukken kranie ved perkussion. Der var ingen selemærker. Afdøde har sandsynligvis fået kraniebrud som følge af slaget i forbindelse med ulykken.

Tiltalte har supplerende forklaret, at hun har fast arbejde som tilbudskorridør. Hun har eget hus og har gode personlige forhold, hvilket i øvrigt ikke er bestridt under sagen.

Erstatningskrav

Afdøde F s ægtefælle, V I, har ved sin beskikkede bistandsadvokat fremsat krav om en torterstatning på 50.000 kr. jf. erstatningsansvarslovens § 26a med forrentning i henhold til samme lovs § 16. Han har til støtte herfor gjort gældende, at tiltaltes adfærd har været af en sådan karakter, at den har været særlig hensynsløs, hvorfor betingelserne efter praksis er til stede. Forurettede, V I, er påført en helt ekstraordinær psykisk og følelsesmæssig belastning ved uheldet og hendes mands øjeblikkelige død.

Procedure

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om dom i overensstemmelse med anklageskriftet og påstået tiltalte idømt en ubetinget fængselsstraf af meget lang varighed og en tilsvarende langvarig ubetinget førerretsfrakendelse.

Forsvareren har nedlagt påstand om domfældelse i det erkendte omfang og i øvrigt om frifindelse således, at der alene fastsættes en straf i form af dagbøder og en betinget førerretsfrakendelse.

Han har vedrørende færdselslovens § 54, stk. 2, anført, at der er tale om et subjektivt elastisk og umålbart kriterium. Tiltalte har intet stort søvnbehov. Hun har pauseret under kørslen og har i øvrigt sovet i Odense inden kørslen. Hun var under hele kørslen ok jf. vidnet V 3. Hun har muligvis taget brillerne af og ledt efter en pudseklud og derefter, har hun i et brøkdelt af sekund været uopmærksom, hvorved uheldet er sket. Han har videre gjort gældende, at sagen burde være fremmet hurtigere end sket. Han har henvist til, at afdøde ikke bar sele, og endelig har han henvist til tiltaltes gode personlige forhold. Han har således subsidiært nedlagt påstand om en betinget dom af begrænset varighed.

Rettens afgørelse og resultat

Efter bevisførelsen findes tiltalte skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1 og § 15, stk. 1 og i overtrædelse af straffelovens § 241, således som af hende erkendt. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at tiltalte ikke har sovet i væsentlig grad i ca. 24 timer inden uheldet skete, og det må lægges til grund, at hun forud for uheldet var faldet i søvn og direkte har kørt over i den modsatte kørebanelanddel, hvor hun påkørte F som derved afgik ved døden. Hun har derved tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og på en særlig hensynsløs måde ført bilen uden at udvise agtpågivenhed og uden at kunne føre bilen på fuld betryggende vis. Hun

findes således skyldig også i overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2.

Den tiltalte forskyldte straf fastsættes i medfør af færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 3, stk. 1 og 15, stk. 1 og § 117, stk. 1, jf. § 54, stk. 2 samt straffelovens § 241 til fængsel i 3 måneder.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold og den omstændighed, at sagen måske kunne have været fremmet noget hurtigere.

Retten har imidlertid ikke fundet grundlag at gøre straffen hverken helt eller delvist betinget.

Førerretten frakendes tiltalte ubetinget i 2 år fra endelig dom i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5, jf. § 125, stk. 1, nr. 1 og nr. 9.

Idet uheldet er forvoldt på særlig hensynsløs måde, findes tiltalte erstatningsansvarlig i medfør af erstatningsansvarslovens § 26a i forhold til forurettede, ☒ I, som uheldet blev påført en uforholdsmæssig stor psykisk belastning. Tiltalte skal derfor betale en torterstatning til denne forurettede, og beløbet fastsættes til 30.000 kr. at forrente med sædvanlig procesrente fra d.d.

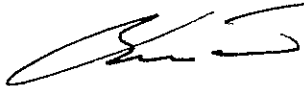
Thi kendes for ret:

Tiltalte ☒ skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, frakendes hende i 2 år fra endelig dom at regne.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 30.000 kr. med sædvanlig procesrente fra d d i torterstatning til ☒ v/advokat Kaj Skovborg Andersen, Viby Centret 24, 8260 Viby J.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Hans Ulrik Bruhn